

Forud for disse Forslags Fremsættelse gik jo Arbejdet i Forsvarskommissionen, og i denne blev der udarbejdet 2 Flaadeforslag og 5 Hærløvforslag, dels i Kommissionen, dels paa Foranledning af Kommissionen, foruden de Skitser til en fremtidig Hærorrdning, som fremkom fra socialdemokratisk Side. Naar man staar overfor en ny Ordning, er der to Betragtninger, der maa gøres gældende, to Slags Undersøgelser, der maa foretages; det er de militære og de økonomiske. Og man maa tage Hensyn til begge. Man kan ikke skyde de sidste til Side. Det er meget beklageligt, at man i store, vigtige Spørgsmaal skal være nødt til ogsaa at tage det Hensyn; men det er nu en Gang saa. Ellers kunde vi jo faa meget bedre Løve, end vi nu faar. Vi kunde byde mere til Glæde for det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, naar man ikke skulde tage økonomiske Hensyn. Der er intet politisk Parti, som kan skyde det økonomiske Hensyn til Side. Det konservative Folkeparti har ligeledes maattet tage dette økonomiske Hensyn ogsaa i det Forslag, som vi udarbejdede i Kommissionen og fremsatte der. Der er tillige et Hensyn, som man slet ikke kan undlade at tage, det er det politiske Hensyn. Som de politiske Forhold er her i Landet, skal der to Partier til at gennemføre et Forslag. Intet af de politiske Partier er i Stand til at gennemføre det, som det anser for det retteste; og som Forholdene nu ligger, ser jeg ikke rettere, end at der kun er 3 Muligheder. Man kunde beholde Forsvarsordningen af 1909; men af de Grunde, jeg allerede har nævnt, tror jeg, de fleste vil være enige om, at dette ikke vil være tilraadeligt. Forsvarsordningen af 1909 var formet paa en anden Basis; og Tiderne skiftede, de politiske Begivenheder har forandret meget siden den Tid. Saa kunde man stille sig paa det Standpunkt, at man holdt Ideens Fane højt, stillede de videst mulige Krav. Men hvis det konservative Folkeparti havde taget den Stilling, er det givet, at det kun vilde være blevet en Demonstration, og at der intet havde kunnet sættes igennem. Følgen vilde være blevet, at Spørgsmaalet ikke havde kunnet lade sig skyde til Side — det kunde maaske være gjort i denne Samling, men ikke i den næste; Spørgsmalets Løsning vilde have tvunget sig frem, og naar den siddende Regering ikke havde kunnet faa Samarbejde til den Side, hvor vi stod, med Hensyn til Forsvarsordningen, maatte den have søgt til den anden Side. Det vilde have været en Ordning, som jeg ikke tvivler om kunde

været opnaaet — det radikale Parti har dog ganske sikkert drømt Drømme i den Retning, den Gang det paabegyndte Arbejdet i Forsvarskommissionen; de første Forslag, som det radikale Partis Repræsentanter der tumlede med, var en Del mere vidtgaende end dem, de endte med, og som saa Dagens Lys. Man havde ganske sikkert drømt om, at Springet skulde ikke være større, end at de selv kunde have sprunget lidt til højre og Venstre lidt til venstre, og at der saa maaske kunde være kommet en Forbindelse ud deraf. Dette skete nu ikke, men hvis det var sket, vil jeg bede alle Forsvarsvenner betænke, hvad Resultatet var blevet. Det var blevet en Forsvarsordning, der vilde tilfredsstille i langt mindre Grad end den, der nu indføres, en Ordning, der maaske vilde forhindre, at man i Tider, hvor der vil bliye stærkere Trang til en stærkere Ordning, kunde indføre en saadan. Den tredje Udvæj er den Vej, Folkepartiet er gaaet. Vi har søgt og opnaaet et Kompromis ved Forhandling med Regeringen og Venstre.

I det Forslag, som det konservative Folkeparti fremsatte i Kommissionen, var der to Ting, vi særlig lagde Vægt paa. Vi lagde Vægt paa, at Sjælland blev forsynet med en Krigsstyrke, som svarede til Befolkningen her og til denne Hovedlandsdels Betydning; vi havde ønsket, den skulde blive noget stærkere, end den endelig blev. Vel er der sket dette i den politiske Stilling, at Tyskland for Øjeblikket er slaaet ned, at der i Øjeblikket ikke synes at være saa stor Fare for et Overfald paa Sjælland, men hvem ved, naar der sker et Skifte paa det politiske Firmament? Det er der ingen, der kan forudsige, og det kan ske hurtigere, end man aner. Vi mener derfor, i Betragtning af den store Betydning, Landets Hovedstad har, at der til enhver Tid maa være en saadan Kampstyrke paa Sjælland, at den er i Stand til at løse den Opgave at tage imod det første Stød. Den anden Ting, vi fremsatte i vort Forslag, og som var noget, man aldrig før havde set noget til, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) udtalte, var Forslaget om Landstorm. Naar dette Forslag blev fremsat, var det, fordi vi mener ganske som det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), at den eneste Form, vi bør have for Militærtjeneste, er den almindelige Værnepligt. Det var en stor national Vinding, da den i sin Tid blev indført, og den blev opfattet som saadan, det var ikke alene en Retfærdighedshandling. Men naar man har almindelig Værnepligt, skal man ogsaa søge at udnytte den